

sen. Bestemmelsen svarer til den gældende arvelovs § 43, stk. 2.

Efter *stk. 3, nr. 3*, kan en person heller ikke være testamentsvidne, hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om den pågældendes habilitet. Bestemmelsen har karakter af en opsamlingsbestemmelse. Bestemmelsen vil efter omstændighederne kunne anvendes, hvis der f.eks. er meget nært venskab mellem testamentsvidnet og den, der begunstiges i testamentet.

Hvis et testamentsvidne har medvirket til oprettelse af et testamente i strid med forslaget til *stk. 3, nr. 1-3*, er testamentet anfægteligt. Bevisbyrden påhviler den, der vil arve, hvis testamentet tilsidesættes.

I modsætning til den gældende arvelovs § 43, stk. 2, 3. pkt., indeholder lovforslaget ikke en regel om, at et vidne – uanset at betingelserne i nr. 1-3 ikke er opfyldt – ikke er inhabilt, hvis begunstigelsen er ringe eller har rimelig grund. Et testamentsvidne skal således i alle tilfælde opfylde kravene i *stk. 3, nr. 1-3*.

Af *stk. 4* fremgår det, at en person kan være testamentsvidne, selvom den pågældende er indsat som bobestyrer i testamentet. Bestemmelsen svarer til den gældende arvelovs § 43, stk. 3.

Af *stk. 5* fremgår det, at vidnerne i deres påtegning på testamentet bør afgive erklæring om deres stilling og bopæl (nr. 1), tid og sted for deres underskrift på testamentet (nr. 2), at de ved testators underskrift eller vedkendelse af testamente har været samtidig til stede som testamentsvidner efter testators ønske (nr. 3), at testator er i stand til fornuftmæssigt at oprette testamente (nr. 4), og andre omstændigheder, der kan være af betydning for testamentets gyldighed (nr. 5). Bestemmelsen svarer den gældende arvelovs § 45.

Stk. 5, nr. 1-5, er instruktørisk, og tilsidesættelse af anvisningerne indebærer ikke uden videre, at vidnetestamentet kan anfægtes som ugyldigt. Påtegningen har imidlertid væsentlig betydning for, hvilken beviskraft der skal tillægges vidnernes medvirken.

Der henvises de almindelige bemærkninger pkt. 12.3.

Til § 65

Bestemmelsen omhandler adgangen til oprettelse af nødtestamente og lemper de strenge formkrav i den gældende arvelovs § 44.

Det foreslås i *stk. 1*, at den, der på grund af sygdom eller andet nødtilfælde er forhindret i at oprette notartestamente eller vidnetestamente, jf. §§ 63 og 64, på en hvilken som helst måde kan oprette nødtestamente. Et nødtestamente kan også oprettes for så vidt angår løsørefordelingslister, jf. lovforslagets § 66.

Mens betingelserne for at oprette nødtestamente svarer til den gældende regel i arvelovens § 44, foreslås det, at formkravene ophæves, således at der ikke stilles krav til udformningen af et nødtestamente. Ikke alene et mundtligt nødvidnetestamente og et holografisk testamente efter den gældende arvelovs § 44, stk. 1, er således omfattet af bestemmelsen, men i det hele enhver tilkendegivelse fra afdøde, der er udtryk for en testamentarisk disposition, og som med sikkerhed hidrører fra afdøde. Det kan f.eks. være en testamentarisk bestemmelse oprettet under anvendelse af lydband, video, e-mail, mobiltelefon eller andre elektroniske kommunikationsmidler.

I *stk. 2* foreslås det, at et nødtestamente bortfalder, når der i 3 måneder ikke har været nogen hindring for at oprette et notartestamente eller vidnetestamente. Bestemmelsen svarer til den gældende arvelovs § 44, stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 12.2.4. og 12.3.

Til § 66

Bestemmelsen omhandler adgangen til at oprette testamentariske bestemmelser om fordeling af sædvanligt indbo og personlige effekter.

Om baggrunden for den foreslåede bestemmelse henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 12.2.5. og 12.3.

Med *stk. 1* åbnes der mulighed for, at testator uden at oprette et egentligt testamente efter lovforslagets §§ 63 eller 64 kan bestemme, hvem der skal arve sædvanligt indbo og personlige effekter. En testamentarisk tilkendegivelse herom kan oprettes skriftligt af testator ved en dateret og underskrevet erklæring.

Arveladeren kan træffe bestemmelse om fordeling af sædvanligt indbo mv. også til fordel for personer, der ikke i forvejen er arvinger efter loven eller testamente, uanset at dette vil medføre en kvantitativ omfordeling af arven efter arveladeren.

Pengelegater er ikke omfattet af bestemmelsen.

I *stk. 2* foreslås det, at en begunstiging til den, der i forvejen er arving, skal anses for en fortrinsret til indtægten for sin arvelod at overtage de pågældende genstande til vurderingsbeløbet, medmindre andet fremgår af den testamentariske bestemmelse. I praksis sker fordeling af sædvanligt indbo og personlige effekter gennem løsørefordelingslister ofte inden for kredsen af arvinger, og det er efter forslaget udgangspunktet, at den, der i forvejen er arving, ikke ved en testamentarisk bestemmelse efter *stk. 1* bliver begunstiget kvantitativt ud over sin arvelod, medmindre det står klart, at testator har tilsigtet også en kvantitativ begun-